

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Albertvs Magnvs. 16. Novemb.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

bi superest temporis, vel ora, vel lege pios quosdam libros. Pretiosissimum est vitæ brevioris tempus. Quid non agerent damnati, si vel minimam particulam haberent temporis, quod teris, & quo immortalens tibi coronam facillè posses comparare? age, bonum operare, dum tempus habes, & *tempus non eris amplius*. Apoc.

2. In quo consumis ætatem tuam? nunquid sæpissimè otiosus es? Cave, Deus repetet rationem temporis, labore vacui; nunquid aliquando das operam rebus, quæ alienæ sunt à vitæ genere, quod profiteris? imò, nunquid sæpissimè neglectis salutis occasionibus, in peccatis diem ponis? quæ est partitio temporis tui? quid tribuis Deo? quid voluptatibus? quid mundo:

3. Certam habeas temporis distributionem, An æquum est, semper corpori, animæ nunquam, semper mundo, nunquam Deo laborare? Pie & jucundè vivet, qui Deo semper, & coram Deo laboraverit, imò ejus labor erit jugis oratio. Incumbe semper in aliquod opus, ne tempus habeas tentationes Diaboli audiendi. *Facito aliquid operis, ut te semper diabolus inveniat occupatum.* Hier.

**S. ALBERTVS
MAGNVS.**

16. Novemb.

Regnum DEI intra vos est.

Christus Luc. 17.

Al.

Albertum, quem nobis Lawinga Suevo-
 rum dedit, magnum fecit Virgo magna,
 in cuius clientelam parvulus se dedit. Atque
 hæc adspectabilis Alberto, monuit ad D. Do-
 minici castra transiret. Ivit Albertus; Verum
 quod indolem ad studia tardiolem attulisset,
 penè stationem suam Tiro deseruit. Jam fu-
 gam paranti & scalas admoventi Cæli scala
 Virgo iterum se objecit, utque animos Alber-
 to faceret, iussit inter omnes & sacras & hu-
 manas scientias ejus optionem facere, quæ
 maximè animo arrideret. Ille continuo Phi-
 losophiam expetiit. Ne tamen sibi hanc ad-
 scriberet, repetituram se dona sua olim Virgo
 edixit. Itaque Albertus ille nuper omnium
 risus per omnium ora nunc volare, Do-
 ctorque primum Hildeshemii, tum Ra-
 tispone, Luteriæ deinde Parisiorum,
 Colonia Agrippinæ, famâ nominis Or-
 bem implere. Sed omnia dixero, si D. Tho-
 mam unicum sanctioris Doctrinæ Magistrum,
 fuisse discipulum Alberti dixero, qui insulam
 Ratisponensem cum primum potuit cum li-
 bris suis mutavit. Sed ecce tibi dum in ultima
 senectâ orbis hoc oraculum responsa fundit
 subito deficiente rerum omnium memoriâ,
 obticuit, vivumque è schola funus discipu-
 lorum

orum corona domum cum lacrimis deduxit, quas ille etiam toties fudit, quoties aures Mariæ nomen pulsaret. Porro quotidie ab hinc tumulum suum contemplari solitus, inscendit denique hunc Anno M. CCXC. Vivit tamen hodie etiam in libris suis, & eruditionis suæ fontes ubera Virginis laudat. *Ex Bay. S. Radeti*

MEDITATIO.

De cultu interioris hominis.

1. **A**t tigit perfectionis verticem, quisquis novit, animam suam rectè colere, & instituere. In anima, non in corpore virtus posita est; nemo potest vim afferre libertati animæ nostræ. Quomodo uteris tuâ libertate? quomodo tibi ipsi moderaris? Perpetram officia, & occasiones causarum, quippe, cum in quolibet vitæ genere, imò inter impios, benè ac piè vivere possis.

2. Quantâ diligentiam colis animam tuam? quantum quotidie temporis tribuis culturæ tanti momenti? Interroga conscientiam tuam, & fortè arcano murmure respondebit: Queror, quod durius mecum agas, quam cum corpore? huic enim omnia mihi nihil concedis. Quotidie tantisper meditare, quid possis, & quid debeas agere pro salute animæ tuæ.

3. Anima est negotiorum summa, & illud unum necessarium, à quo felix aut infelix æternitas dependet: facilius nihil est eâ salute, utpote, quæ sit in manu nostra. Non potest quilibet dives, doctus, ingeniosus,

X

&

& sanus esse, sed potest quilibet esse sanctus. Fac, quod in te est, & Deus tibi gratiam non denegabit. *Disrumpamus inanium curarum vincula, quorum succedentibus sibi nexibus implicamur.* Eucher.

S. GREGORIUS Episcopus.

17. Novembr.

Hora est, jam de somno surgere.

S. Paul. ad Rom. Cap. 13.

ILle est Gregorius, cui nomen infula Turo-
nensis fecit. Parentes illi è prima nobilitate, nutrices à teneris annis Musæ fuerunt, quibus vicem ille tam postea rependit, ut nesciam plusne ille Musis, an Musæ illi debeant. Puer vitam, quam à patre acceperat, bis eidem reddidit, nec sine miraculo, cum medicinam morituro nunc nomen Jesu ligno inscriptum, nunc alter Tobias piscis exta adhibuit. Ipse quoties ægrotavit (& ægrotavit sæpiuscule) è coelo medicos vel D. Eligium vel Martinum habuit, cujus vitam rectè in templorum parietibus sed multò rectiùs in animo suo depinxit. Sub noctem virgini sacram, Ædem hujus frequentari ab Angelis cum multo lumine vidit & portâ sponte suâ reſerata ipse etiam admissus est. Tam charus coelo castigatus